

408.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 lipca 1926 r.

w sprawie wypuszczenia serji XII 8%o biletów skarbowych.

Na podstawie art. 1, 6 i 7 ustawy z dnia 15-go lipca 1925 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. № 73, poz. 507) w brzmieniu art. 3 ustawy z dn. 28 listopada 1925 r. o upoważnieniu Rządu do zaciągnięcia pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych, bilonie i pomocy dla instytucyj kredytowych (Dz. U. R. P. № 119, poz. 859) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 15 lipca 1926 r. wypuszcza się serję XII biletów skarbowych w odcinkach po 10.000 i 1000 złotych z terminem płatności w dniu 15 października 1926 r., na ogólną sumę 25.000.000 złotych.

§ 2. Serja XII biletów skarbowych jest oprocentowaną w stosunku 8 od sta rocznie.

§ 3. Sprzedaż serji XII biletów skarbowych odbywać się będzie w oddziałach Banku Gospodarstwa Krajowego oraz innych instytucjach państwowych i prywatnych upoważnionych do tego przez Ministra Skarbu.

§ 4. Serja XII biletów skarbowych będzie wykupywana od dn. 15 października 1926 r. do dn. 15 kwietnia 1927 r. przez Centralną Kasę Państwową, oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego oraz inne instytucje upoważnione przez Ministra Skarbu, poczynając zaś od dn. 16 kwietnia 1927 r. do dnia 15 października 1936 r. jedynie przez Centralną Kasę Państwową.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *C. Klarner*

409.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 8 lipca 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych.

Na mocy art. 4 p. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 roku o zakresie działania Ministra Kolei Żelaz-

nych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 57, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. W części V Taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych (Dz. U. R. P. z 1926 roku № 11, poz. 73) „Taryfy wyjątkowe” wprowadza się zmiany następujące:

W tar. wyj. № № 8, 9 i 11 na przewóz węgla stacja „Brześć” wymieniona na linii demarkacyjnej, zmienia się na „Łuków, Lublin”. Ponadto w t. w. № 11 stacje „Krasne, Chodorów, Stryj” zmienia się na „Lwów, Drohobycz, Sianki”.

W tar. wyj. XVIII na wywóz węgla „Uwaga” do ust. 3 „Warunki stosowania” uzupełnia się w sposób następujący:

„b) Za przesyłki węgla z kopalń polskich, nadawane do Prus Wschodnich w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn w jednym dniu, przez Lubliniec—Łękę—Jamielnik lub przez Dęblin—Grajewo przewoźne pobiera się (za część kolei polskich) w wysokości 10,5 zł. za tonnę.

c) Za przesyłki węgla z kopalń polskich, nadawane do Łotwy, Rosji lub Ukrainy w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn w jednym dniu, przewoźne do granicy Państwa pod Turmontem, Zahaciem, Stołpcami, Mikaszewiczami, Zdołbunowem i Podwołoczyskami oblicza się po 1,5 gr. od tonny i kilometra”.

W tar. wyj. XIX na wywóz węgla „Uwaga” otrzymuje brzmienie następujące:

„U w a g a. a) Opłaty według niniejszej taryfy stosuje się także do przesyłek węgla i koksu, nadawanych w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn, do wszystkich przystani na rzece Wiśle i jej dopływach dla przeładowania na statki i dalszej wysyłki przez Gdańsk morzem. Przewoźne do przystani, oprócz Tczewa, oblicza się początkowo według tar. wyj. № 9, a różnica zwraca się dopiero po złożeniu Dyrekcji gdańskiej dowodu o wywozie odnośnych ilości węgla lub koksu zagranicę drogą morską przy jednoczesnem dołączeniu pierwotnych listów przewozowych. Przy przesyłkach do Tczewa, o ile nadawca zamieścił w liście przewozowym oświadczenie: „na eksport drogą morską”, przewoźne oblicza się odrazu według niniejszej taryfy pod warunkami, podanymi w ust. 3 „Warunki stosowania”.

b) Opłaty według taryfy niniejszej stosuje się za część kolei polskich także do przesyłek węgla i koksu, nadawanych w składzie całych pociągów, najmniej 700 tonn, do Szczecina drogą na Lubliniec—Łękę—Drawski Młyn. Przewoźne oblicza się odrazu według taryfy niniejszej na warunkach, podanych w ust. 3 „Warunki stosowania”.

c) Przy wszystkich tych przewozach czas wolny od postojowego przedłuża się do norm, podanych w ust. 3 „Warunki stosowania”.

W tar. wyj. XXIV na wywóz przetworów naftowych do tabeli stacyjnej włącza się stacja nadania „Stryj” z następującymi opłatami:

do Gdańska—loco			do Gdańska tr.		
a	b	c	a	b	c
1025	735	645	388	296	234
pod Lasocicami			pod Zbąszyniem		
367	284	224	388	305	236
Gran. pod Chorzowem			pod Cieszynem		
a	b	c	a	b	c
215	182	165	221	192	164
pod Zebrzydowicami			do Zemgale		
221	186	163	504	373	290

Równocześnie tytuł rubryki 4-tej tejże tablicy „Granica pod Chorzowem i td.” otrzymuje brzmienie: „Granica pod Chebziem w kierunku Borsigwerk i Karf, pod Chorzowem w kierunku Beuthen, Makoszowami, Orzegowem w kierunku Bobrek, Przyzowicami, Rudą Śląską i Wolfgangiem”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 20 lipca 1926 r.

Minister Kolei: *Romocki*

Minister Skarbu: *C. Klarner*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Raczyński*

410.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 lipca 1926 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 3 marca 1926 roku o niektórych zmianach powszechnej austriackiej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 r.

Na podstawie § 44 powszechnej austriackiej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 r. (austr. Dz. Ust. P. № 146) w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 3 marca 1926 roku o niektórych zmianach powszechnej austriackiej ustawy górniczej z dnia 23 maja 1854 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla każdego otworu świdrowego, założonego w celu odkrycia złoża minerału zastrzeżonego (§ 3 powszechnej austr. ustawy górniczej), należy prowadzić w formie książki sznurowej bieżąco dziennik wiertniczy i zestawiać, na wzorach przez władzę górniczą zatwierdzonych, profile wiertnicze.

Dziennik wiertniczy musi być przedłożony właściwemu okręgowemu urzędowi górniczemu do osznurowania i przyłożenia pieczęci lakowej.

W dzienniku wiertniczym nie wolno poczynionych zapisków usuwać lub czynić nieczytelnymi. Konieczne sprostowania należy wpisać w formie uwagi z dodaniem daty i podpisu osoby, która dokonała sprostowania.

§ 2. Kierownik ruchu otworów wiertniczych, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, obowiązany jest pobierać i przechowywać próbki przewierconych pokładów.

Szczegółowe przepisy co do brania i przechowywania próbek wyda właściwy okręgowy urząd górniczy.

§ 3. Dziennik wiertniczy, profile wiertnicze i próbki wiertnicze należy przechowywać w miejscu zamkniętym, znajdującym się w pobliżu miejsca wiercenia i okazywać je delegatowi władzy górniczej na jego żądanie.

§ 4. Z chwilą nawiercenia (draśnięcia) złoża mineralnego należy wstrzymać dalsze wiercenia i zawiadomić o tem okręgowy urząd górniczy, celem urzędowego stwierdzenia dokonanej odkrycia.

§ 5. Przewiercanie złoża mineralnego musi się odbywać w obecności delegata władzy górniczej przy użyciu takiego systemu wiercenia, który daje możliwość należytego stwierdzenia złoża co do jego ułożenia i jakości.

§ 6. Delegatowi władzy górniczej należy przy dochodzeniu miejscowem dostarczyć odpis dziennika wiertniczego oraz jeden egzemplarz uzgodnionego z nim profilu otworu wiertniczego. Delegat ustala przedewszystkiem głębokość otworu świdrowego, porównuje ją z dziennikiem wiertniczym, pobiera próbki materiału wydobywanego przy przewierceniu złoża mineralnego i spisuje na miejscu szczegółowy protokół ze swej czynności i poczynionych spostrzeżeń.

§ 7. Na podstawie wyniku przeprowadzonego dochodzenia okręgowy urząd górniczy wyda przedsiębiorcy górniczemu zaświadczenie dokonanej odkrycia.

W razie zachodzącej wątpliwości może okręgowy urząd górniczy przed wydaniem zaświadczenia zasięgnąć opinii rzeczoznawców i zarządzić przeprowadzenie analizy chemicznej odkrytego minerału.

§ 8. Zaświadczenie dokonanej odkrycia winno być dołączone do podania o nadanie własności górniczej (§ 49 powszechnej austr. ustawy górniczej).

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

411.

Obwieszczenie Ministra Spraw Zagranicznych

z dnia 9 lipca 1926 r.

w sprawie sprostowania błędu w tytule Traktatu Koncyljacyjnego i Arbitrażowego między Polską a Czechosłowacją.

W numerze 47 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z roku 1926 pod pozycją 283 na stronie 555 w pierwszym wierszu od góry wydrukowano mylnie tytuł „Traité de Convention et d'Arbitrage” zamiast, jak to winno być: „Traité de Conciliation et d'Arbitrage”, co się niniejszem prostuje.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zalewski*